

NOU ROMANCER

De cantar versos

Teatre Mar i Terra, 26 de maig de 2018

“El poeta és algú que pensa en imatges”. Fent un parallelisme amb aquestes paraules de Goethe, podem assegurar que el músic és algú que pensa en melodies i ritmes. ¿I què s’esdevé quan es combina la pròpia musicalitat de la poesia i la concepció de la música com a base de la paraula poètica?

La resposta la tenim en la mostra de poemes musicats que Nou Romancer oferirà el 26 de maig al Teatre Mar i Terra. Serà un concert o serà un recital de poesia? Totes dues coses alhora. Per això l’hem titulat “De cantar versos”. . . perquè d’això es tracta, de *cantar versos*.

Darrere aquesta obvietat hi ha un joc de paraules, pels diversos sentits del verb *decantar*: un és “separar a un costat”, perquè hem fet una tria de poemes que, per un motiu o un altre, ens han semblat curulls de musicalitat, aptes per a ser musicats.

Però *decantar* també significa “fer passar suaument un líquid d’un vas a un altre de manera que resti el pòsit en el primer”. Nou Romancer passarà cada poema del seu recipient natural (l’escriptura i el recitat) al nostre recipient musical. I deixarem que els pòsits quedin en la ment del públic. D’aquí, òbviament, la imatge que hem triat per al concert: la d’un decantador que rep tota una cascada de versos.

Tot i que la poesia l’hem d’absorbir com el vi, és a dir, a poc a poc, de vegades un poema el podem escoltar i entrar-hi de cop, sobretot si el rebem sota una forma musical determinada, que pot evocar idees diferents i fer interpretar les paraules de maneres diverses. Perquè un poema ens estremeix i ens reconforta quan ens reconeixem en els versos. I la música ajuda a aconseguir que hi hagi una bona connexió amb el poema. Aquest ha estat el nostre propòsit.

Llegiu els poemes. Lentament. Assaborint-los. I després *rellegiu-los* escoltant-los amb la nostra música.

El nostre repertori per a aquesta vetlada:

- ❖ “L’amant de tota la vida”, “Cançó de la rosa de paper” i “Llibre d’exilis”, de Vicent Andrés Estellés.
- ❖ “Ara és demà”, “Mira’m els ulls”, “Romanço” i “Un dia seré mort”, de Miquel Martí i Pol.
- ❖ “Romanç del patró Joan Llompart” i “Rondel de l’enyor”, de Josep Maria Llompart.
- ❖ “Corrandes de lluna”, de Maria-Mercè Marçal; “Amor de pàtria”, de Miquel Costa i Llobera; “Balada amarga”, de Josep Palau i Fabre; “Visc i torno”, de Montserrat Abelló; “Cançoneta folk del nou pobre”, de Pere Quart; “El crepuscle encén estels”, de Miquel Bauçà; “Invocació als poetes”, de Clementina Arderiu; “Oli i més oli”, de Pere Capellà; “Poema”, de Joan Manresa, i “Havent covat”, de Gemma Arimany.